خبر

ثبت سفارش «غیربانکی» واردات کالا از ۴ کشور ممنوع شد

● ثبت سفارش برای واردات کالا از چهار کشور «هند»، «کره‌جنوبی»، «ترکیه» و «چین» از تاریخ ۱۰ بهمن سال جاری صرفا با روش بانکی و از طریق گشایش اعتبار اسنادی، برات یا حواله امکان‌پذیر است. به گزارش بانک مرکزی، مهدی کسرایی‌پور با اعلام اینکه مطابق بخشنامه معاون‌اول رئیس‌جمهوری، از تاریخ ۱۰ بهمن‌سال جاری ثبت سفارش برای واردات کالا از چهار کشور «هند»، «کره‌جنوبی»، «ترکیه» و «چین» صرفا از طریق بانکی امکان‌پذیر است، به تشریح دو روش ثبت سفارش کالا برای واردات پرداخت و گفت: اصولا برای واردات کالا به کشور دو روش «بانکی» و «غیربانکی» وجود دارد که در روش بانکی، تخصیص و تأمین ارز عمدتا از سوی بانک مرکزی و پرداخت آن به واسطه یکی از بانک‌های عامل انجام می‌گیرد.

مدیرکل سیاست‌ها و مقررات ارزی بانک مرکزی درباره مکانیسم واردات کالا به روش غیربانکی افزود: در روش غیربانکی یا همان روش «بدون انتقال ارز» هیچ‌یک از بانک‌های تجاری یا تخصصی کشور به‌عنوان بانک عامل در پرداخت بهای کالای وارداتی دخیل نیستند.

ادامه از صفحه اول

منابع مالی پنهان در توسعه حمل‌ونقل عمومی

در این نظام‌ها، با اجرای طرحی که هزینه‌ای ندارد، منابعی به دست می‌آید که یا خرج همان طرح برای تکمیل و تداوم یا اینکه صرف اجرای طرح‌های دیگر می‌شود. نمونه این نظام تأمین مالی که در ایران نیز به‌تازگی تجربه شده است، منابع حاصل از صرفه‌جویی در انرژی در نتیجه توسعه حمل‌ونقل عمومی و تزریق این منابع به حوزه حمل‌ونقل عمومی با هدف توسعه و تکامل بیشتر است. برای اولین‌بار به پیشنهاد وزارت نفت، بندی ذیل تبصره ۲ در قانون بودجه سال ۹۳ موسوم به بند «ق» اضافه شد مبنی‌بر اینکه در صورت صرفه‌جویی در مصرف حامل‌های انرژی در کشور، درآمد حاصل‌شده از این صرفه‌جویی از سوی وزارت نفت به بخش‌های مختلف مانند توسعه حمل‌ونقل عمومی، حمایت از تولید و کسب‌وکار و ... اختصاص می‌یابد. به پیش‌بینی وزارت نفت، منابع حاصله می‌توانست تا صد میلیارد دلار برسد. بعدها این بند توسعه‌ای، در قانون مهم رفع موانع تولید (ماده ۱۲) تثبیت و تقویت شد. واقعیت این است که میزان بالای مصرف انرژی در کشور، ایران را در صدر کشورهای پرمصرف انرژی جهان قرار داده است. به گفته وزیر نفت، مصرف روزانه انرژی در ایران معادل ۵،۵ میلیون بشکه نفت در روز است. شاخص دیگری در این زمینه نشان می‌دهد که مصرف گاز در ایران ۸۰ میلیونی معادل مصرف گاز در چین با جمعیت یک‌میلیاردو ۳۰۰میلیون نفر است. مصرف بالای انرژی در ایران که در نتیجه عواملی مانند ارزان‌بودن حامل‌های انرژی، عقب‌ماندگی و ضعف در سیستم مصرف خودروها و سیستم‌های گرمایشی و سرمایشی خانه‌ها، اماکن عمومی و واحدهای تولیدی و خدماتی و همچنین فرسودگی و ناکارآمدی سخت‌افزاری و نرم‌افزاری سیستم توزیع سوخت است، سالانه میلیاردها دلار از منابع ملی کشور را هدر داده و فرصت‌های بزرگی را در ایجاد اشتغال، رفع فقر و ایجاد رفاه از بین می‌برد. اجرای سیاست نوین تأمین مالی که می‌توان از آن به‌عنوان یک منبع پنهان یا منابع حاصل از صرفه‌جویی در مصرف انرژی نام برد، علاوه‌بر افزایش بهره‌وری در حوزه انرژی، زمینه افزایش رفاه، رونق تولید، ایجاد اشتغال و رفع مخاطراتی مانند آلودگی هوا در شهرهای بزرگ را فراهم می‌کند. تفاهم‌نامه اخیر میان وزارت نفت و شهرداری تهران در حوزه توسعه حمل‌ونقل شهری تهران (مترو) در این راستا قابل‌توجه است. بر اساس این تفاهم‌نامه، به‌ازای گسترش خطوط مترو و استفاده شهروندان از مترو، مصرف سوخت در تهران کاهش می‌یابد. وزارت نفت معادل کاهش مصرف سوخت (بنزین) را به شهرداری تهران بابت توسعه بیشتر مترو و دیگر وسایل حمل‌ونقل عمومی پرداخت می‌کند. در این شیوه، عملا شرکت ملی نفت ایران از منابع خود پولی به شهرداری تهران پرداخت نمی‌کند، بلکه شهرداری تهران هرچقدر با توسعه مترو، زمینه کاهش مصرف سوخت را در این کلان‌شهر فراهم کند، معادل ریالی آن را از شرکت ملی نفت ایران به قیمت روز دریافت می‌کند. این شیوه باعث می‌شود شهرداری تهران مصمم به توسعه حمل‌ونقل عمومی و گسترش فرهنگ استفاده از حمل‌ونقل در میان شهروندان برای دریافت مابازای آن از شرکت ملی نفت ایران شود. به نظر می‌رسد این شیوه نوین منطقی‌ترین و آسان‌ترین شیوه برای تأمین منابع مالی برای نهادهای عمومی‌ای مانند شهرداری تهران باشد که با چالش بزرگ تأمین منابع مالی برای توسعه حمل‌ونقل عمومی و همچنین معضل آلودگی هوا دست‌به‌گریبانند. امید است این حرکت به حرکتی گسترده و پایدار در دیگر بخش‌ها و حوزه‌های اقتصادی، به‌خصوص در حوزه مصرف انرژی تبدیل شود و زمینه جدایی از اقتصاد نفتی، مصرف بی‌رویه انرژی، توسعه اشتغال و رفع مخاطرات زیست‌محیطی را فراهم کند.

تراز منابع و مصارف صندوق مسکن یکم در حال منفی‌شدن است

بن‌بست مسکن خانه‌اولی‌ها

ارمغان جوادنیا: صندوق پس‌انداز مسکن یکم که قرار بود خانه‌اولی‌ها را صاحب خانه و کاشانه کند، حالا به بن‌بست خورده و براساس گفته‌های مدیرعامل بانک مسکن، تراز منابع و مصارف آن در حال منفی‌شدن است. ابوالقاسم رحیمی‌انارکی، که خود طراح صندوق مسکن پس‌انداز مسکن یکم بوده، صراحتا تأکید کرده این احتمال وجود دارد که این صندوق نتواند به تعهدات خود عمل کند. صندوق پس‌انداز مسکن یکم در شرایطی به این وضعیت گرفتار شده است که دو روش برای تجهیز منابع آن در نظر گرفته شد؛ یکی تغییر در جمع‌آوری آورده‌های مردمی و دیگری اقساط بازگشتی مسکن مهر. در روش اول، بانک عامل مسکن در هنگام ثبت‌نام اولیه و افتتاح حساب، ۴۰میلیون تومان به‌صورت یکجا اخذ کرده و پس از یک سال، پول را همراه با تسهیلات به متقاضی برمی‌گرداند. بودن رقم اولیه آن یکی از اشکالات این روش است؛ چراکه به‌سختی می‌تواند برای سپرده‌گذاران جذابیت ایجاد کند و تعداد متقاضیان را کاهش می‌دهد. در روش اقساط بازگشتی مسکن مهر قرار بود تا ۱۰ سال آینده اقساط تسهیلات مسکن مهر به‌جای بازگشت به بانک مرکزی، همچنان در اختیار بانک مسکن بماند و بخشی از آن به افزایش اعتبار کلی مسکن مهر برای اعطای تسهیلات بیشتر به متقاضیان دریافت این واحدهای مسکونی و مابقی نیز به تجهیز منابع صندوق پس‌انداز مسکن یکم تعلق گیرد. اما اقساط بازگشتی مسکن مهر هم افاقه‌ای نکرد. این درحالی است که بنا بر گفته‌های مدیرعامل بانک مسکن، ورودی منابع به صندوق مسکن یکم به‌گونه‌ای کم‌اثر شده که با کوچک‌ترین تغییرات، تعادل منابع و مصارف آن به هم می‌ریزد. بااین‌حال، با توجه به احتمال کسری در منابع صندوق که به‌واسطه افزایش حجم خروجی (حجم پرداخت تسهیلات) در قالب تسهیلات پرداختی به متقاضیان ایجاد شده است، پیشنهادهایی به مراجع سیاست‌گذار و تصمیم‌گیر مانند مجلس ارائه شده است. اما باید دید این پیشنهادها می‌تواند جانی دوباره به صندوق پس‌انداز مسکن یکم ببخشد و آن را به هدف واقعی خود، یعنی خانه‌دارکردن خانه‌اولی‌ها، نزدیک کند یا از آن فاصله خواهد گرفت.

کسری منابع صندوق

اولین سخنرانی ابوالقاسم رحیمی‌انارکی، مدیرعامل جدید بانک مسکن، با خبرهای ناخوشایندی از صندوق پس‌انداز مسکن یکم همراه بود. صندوقی که با هدف خانه‌دارشدن خانه‌اولی‌ها تأسیس شد، حالا بنا بر گفته‌های این مقام بانکی تراز منابع و مصارف آن منفی شده و این احتمال وجود دارد که نتواند به تعهدات تکلیفی خود عمل کند. او هر چند تأکید دارد که استمهال هفت‌ساله اقساط وام مسکن مهر به کمک صندوق یکم می‌آید اما این نکته را یادآوری می‌کند که این امکان وجود دارد که میزان منابع و پرداخت تسهیلات در این صندوق از حد تعادل خود خارج شود. این نگرانی در حالی است که برخی خبرها حاکی از ورشکستگی احتمالی این صندوق است؛ چراکه طراحی صندوق به‌گونه‌ای است که تجهیز آن به‌سختی انجام می‌شود و درصورتی‌که روش‌های تجهیز آن را تغییر ندهد، سقوط این صندوق محتمل خواهد بود.

ورشکستگی در کار نیست

احمد حاتمی‌یزد، کارشناس بانکی با تأکید بر اینکه صندوق پس‌انداز مسکن یکم حتی اگر منابع و مصارفش هم در کوتاه‌مدت جوابگو نباشد ورشکسته نمی‌شود، به «شرق» می‌گوید کسری منابع صندوق با مذاکره با بانک‌های دیگر مدیریت می‌شود. البته تا تعهدات قبلی به وضعیتی پذیرفتنی نرسد، نباید تعهدات جدیدی برای آن ایجاد کرد. او با بیان اینکه اصلا تصور نمی‌شود صندوق به حالت ورشکستگی برسد، اضافه می‌کند چنین مسئله‌ای نه در تئوری و نه در عمل اتفاق نخواهد افتاد. این در حالی است که هم بانک مرکزی و هم بانک مسکن پشتیبان این صندوق است و کسری منابع آن را می‌توان از منابع بین‌بانکی تأمین کرد. حاتمی‌یزد این را هم اضافه می‌کند که صندوق پس‌انداز مسکن که یک روز تأسیس شده است، یک روز دیگر می‌تواند منحل شود اما انحلال آن را هم کاملا می‌توان مدیریت کرد؛ چون بانک مسکن حامی آن است و این بانک هم صددرصد دولتی است. به گفته او؛ حتی برای ساخت مسکن مهر نیز بانک مرکزی منابع بسیار عظیمی را در اختیار بانک مسکن قرار داد. حالا هم با مدیریت درست می‌توان مشکلات این صندوق را برطرف کرد. او اضافه می‌کند حتی اگر تعهدات صندوق هم عملیاتی نشود، احتمال سقوط آن وجود ندارد. اما طبعا باید روش تجهیز منابع تغییر کند و موازنه‌ای بین منابع و مصارف آن ایجاد شود. این موازنه هم یک‌شبه ایجاد نمی‌شود و نیازمند برنامه‌ریزی یک‌ساله یا دوساله است. این کارشناس بانکی این را هم یادآوری می‌کند که کسری منابع صندوق قابل‌حل است اما نباید تعهدات جدیدی برای آن ایجاد شود. به‌عنوان مثال؛ تعهدات به جای شش ماه در یک سال ایفا شود. به گفته او؛ صندوق پس‌انداز مسکن یکم مشکلات زیادی دارد اما همگی قابل حل‌شدن است.

خروج منابع

بهاءالدین حسینی‌هاشمی، کارشناس بانکی در گفت‌وگو با «شرق» توضیح داده است: این صندوق‌ها نوعی سپرده‌گذاری است. برای همین هم برای سرمایه‌گذاری در آنها واحدهای سرمایه‌گذاری یا unit آن صندوق را خریداری می‌کنند تا هم از آن منفعت ببرند و هم امتیازی برای خرید مسکن باشد. بنابراین فعالیت هر صندوقی که در رکود قرار گیرد و ارزش مالی نداشته باشد، نه‌تنها سودی ایجاد نمی‌کند بلکه اتمام ساختمان را طولانی می‌کند و هزینه آن را بالا می‌برد. ضمن اینکه صندوق اقتصادی نخواهد بود و قطعا منجر به خروج منابع خواهد شد. در این شرایط صندوق نمی‌تواند تعهدات خود را عملیاتی کند و دچار بحران می‌شود. او با تأکید بر اینکه رونق بازار مسکن تنها راه عبور از این بحران است، اضافه می‌کند: هر صندوق پنج رکن و مسئولیت‌هایی دارد. مثلا در ارکان نقدشوندگی، هرکس می‌تواند رکن ضامن را خریداری کند و پول را بازگرداند. بنابراین به نظر نمی‌رسد آنها که در صندوق unit دارند، با مشکلی روبه‌رو شوند مگر اینکه ارکان ضامن نقدشوندگی منابع کافی نداشته باشد که می‌توان با استقراض یا روش‌های دیگر تعهدات را عملی کرد. حسینی‌هاشمی با بیان اینکه این اتفاق ضرری را متوجه دارندگان unit نمی‌کند، ادامه داد: سازمان بورس برای هر صندوق ارکانی تعیین کرده است تا ریسک افرادی که در آنجا سرمایه‌گذاری می‌کنند، به حداقل برسد. او درباره روش اقساط مسکن مهر برای تأمین منابع صندوق نیز توضیح داد: یکی از اشکالات همین بوده است چراکه رکود بازار مسکن باعث شده پولی آزاد نشود تا به صندوق واریز شود. حسینی‌هاشمی با بیان اینکه توازن صندوق پس‌انداز مسکن یکم به شرایط اقتصادی برمی‌گردد، اضافه می‌کند: هر زمان که شرایط اقتصادی از رونق خارج شود، عارضه‌های زیادی ایجاد می‌شود که یکی از آنها بحران صندوق‌های مسکن است. اگر اقتصاد در رونق باشد، هرچقدر مسکن تولید شود، به فروش می‌رسد و سیستم بانکی هم مطالبات را تنزیل و پرداخت می‌کند؛ این یکی از راه‌های تجاری است که در دنیا وجود دارد. حسینی‌هاشمی با اشاره به کاهش تعداد متقاضان با توجه به بالابودن رقم اولیه آن نیز توضیح می‌دهد: اگر فایده منافع حاصل از سرمایه‌گذاری در صندوق افزایش یابد، هیچ زمان انگیزه از سپرده‌گذاران گرفته نمی‌شود. با این اظهارات هرچند ورشکستگی صندوق پس‌انداز مسکن امکان‌پذیر نیست اما باید هرچه زودتر روش‌های تجهیز منابع آن تغییر کند تا این صندوق همچون گذشته بتواند تعهدات خود را ایفا کند.

در سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی و در سال اقتصاد مقاومتی و تولید و اشتغال محقق شد

افتتاح نخستین کارخانه تولید کاتالیست یورو ۵

نخستین کارخانه کاتالیست یورو ۵ با حضور معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت، استاندار و نماینده استان قم در مجلس شورای اسلامی، مدیرعامل گروه صنعتی ایران‌خودرو و جمعی از مدیران ارشد ایران‌خودرو در شرکت مبدل خودرو پاک افتتاح شد.

خط تولید کاتالیست یورو ۵ گروه صنعتی ایران‌خودرو دیروز، چهارشنبه ۱۸ بهمن ۹۶، در شهرک صنعتی محمودآباد و در کارخانه مبدل خودرو پاک با حضور محسن صالحی‌نیا، معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت، هاشم یکه‌زارع مدیرعامل ایران‌خودرو، مهندس صدیقی، استاندار قم و نمایندگان مردم قم در مجلس شورای اسلامی افتتاح شد.به گزارش ایکوپرس، شرکت مبدل خودرو پاک زیرمجموعه گروه صنعتی قطعات اتومبیل ایران (پایکو) از شرکت‌های عضو گروه صنعتی ایران‌خودرو است. راه‌اندازی خط تولید تمام‌اتوماتیک تولید کاتالیست با خرید تجهیزات از شرکت معتبر دنیکس فنلاند به‌همراه انتقال دانش فنی به کسب دانش تولید و پوشش‌دهی مونولیت تا سطح استاندارد یورو ۵ منجر می‌شود.

با این اقدام، ایران‌خودرو جزء ۱۰ پوشش‌دهنده بزرگ در سطح دنیا با استاندارد یورو ۵ شده است. کاهش تولید منوکسیدکربن ناشی از خروجی اگزوز خودرو از ۲،۲ گرم در هر کیلومتر به یک گرم و صرفه‌جویی چهارمیلیون یورویی از نتایج اولیه تولید کاتالیست با استاندارد یورو ۵ در کشور است. این کارخانه فرایند تولید سالانه یک‌میلیون دستگاه کاتالیست یورو ۵ را داراست.

گروه صنعتی ایران‌خودرو در سال اقتصاد مقاومتی تولید و اشتغال، یکی از دستاوردهای فناورانه را در صنعت خودرو که حاصل تلاش و پیگیری فرزندان دانشمند این کشور است، ارائه کرده است. این گروه صنعتی توانست در این سال نسبت به راه‌اندازی خط تولید کاتالیست در سطح یورو ۵ اقدام کند که با تحقق این امر، ایران به باشگاه تولیدکنندگان کاتالیست خودرو پیوست.

گروه صنعتی ایران‌خودرو به‌منظور ارتقای سطح مطلوبیت صنعتی و زیست‌محیطی و کمک به کاهش آلودگی هوا و نیز کارآفرینی در حوزه‌های اقتصادی جدید با هدف ارزش‌آفرینی، اقدامات مؤثری را از جمله تأسیس و راه‌اندازی مجموعه‌های مختلفی که بتوانند به‌عنوان بازوی عملیاتی آن باشند، انجام داده است.

شرکت مبدل خودروی پاک به‌عنوان یکی از زیرمجموعه‌های واحدهای تولیدی گروه صنعتی قطعات اتومبیل ایران متعلق به ایران‌خودرو، توانسته است با خرید تکنولوژی و راه‌اندازی خط تولید تمام روباتیک از شرکت معتبر دینکس‌اکوکت فنلاند به‌همراه انتقال دانش فنی برای نخستین‌بار به فناوری تولید و پوشش‌دهی مونولیت با سطح یورو ۵ به باشگاه تولیدکنندگان کاتالیست خودرو پیوسته و در زمره ۱۰ پوشش‌دهنده بزرگ دنیا درسطح یورو۵ به شمار آید.

با راه‌اندازی خط تولید کاتالیست یورو۵ سالانه حداقل چهارمیلیون یورو صرفه‌جویی ارزی عاید اقتصاد ملی می‌شود.

از دیگر فواید راه‌اندازی این خط تولید در منطقه محمودآباد قم، کاهش تولید منوکسیدکربن ناشی از خروجی اگزوز خودرو از ۲،۲ گرم در هر کیلومتر به یک گرم به‌ازای هر کیلومتر است.

شایان ذکر است که به‌ازای تولید یک‌میلیون کاتالیست خودرو در سال و با فرض میانگین ۳۰هزار کیلومتر کارکرد هر خودرو در سال، این میزان کاهش به ۳۶هزارتن تولید منوکسیدکربن می‌رسد. کاهش میزان تولید هیدروکربن و NOX ناشی از خروج اگزوز خودرو از پنج دهم گرم در هر کیلومتر به یک‌دهم و هشت‌صدم در هر کیلومتر از دیگر اهداف زیست‌محیطی، راه‌اندازی خط تولید کاتالیست در ایران است. به‌طوری‌که به‌ازای تولید یک‌میلیون کاتالیست خودرو در سال و با فرض میانگین ۳۰هزار کیلومتر کارکرد هر خودرو در سال، این میزان کاهش به ۱۲هزارتن تولید هیدروکربن و ۱۲هزارو ۶۰۰ تن NOX می‌رسد. گروه صنعتی ایران‌خودرو با راه‌اندازی خط تولید کاتالیست توانسته است، به صورت مستقیم و غیرمستقیم فرصت شغلی مناسبی ایجاد کند. ضمن اینکه تولید این محصول در کشورمان فرصت دست‌یابی به بازارهای صادراتی کشورهای ترکیه، عراق و کشورهای مشترک‌المنافع را ایجاد می‌کند.

وظایف کاتالیست را می‌توان کاهش مونوکسیدکربن، تبدیل مونوکسید به دی اکسید، کاهش ناکس و تبدیل سوختی که ناقص می‌سوزد، به co2 و آب عنوان کرد. مونسان، مدیرعامل پایکو (شرکت تولید قطعات خودرو)، گفت: کاتالیست خودرو برخلاف چیزی که تصور می‌شود، یکی از مهم‌ترین قطعات خودرو است. این قطعه در سال‌های تحریم از هند به ایران می‌آمد. درراستای سیاست‌های کلان اقتصادی و به‌منظور خودکفایی، در سال ۹۴ بومی‌سازی این قطعه در دستور کار هیئت‌مدیره پایکو قرار گرفت. مونسان اضافه کرد: حمایت هاشم یکه‌زارع (مدیرعامل ایران‌خودرو) که همیشه تأکید بر خودکفایی دارد، باعث شد سرمایه سه‌میلیون و ۳۰۰هزار یورویی به‌علاوه ۴۰هزارمیلیارد ریال به این پروژه اختصاص یابد.

به گفته مونسان، برای تأمین کاتالیست، به جای شرکت‌های هندی و چینی، با تأمین‌کنندگان جهانی مذاکره شده و در نهایت با فنلاند به توافق رسیدیم.

این توافق‌نامه ۱۰ ساله با استاندارد یورو۶ منعقد شده است. دراین‌راستا، دو سال پیش جلسه‌ای مشترک برای داخلی‌سازی این قطعه داخل کشور تشکیل شد که درحال‌حاضر به افتتاح این خط تولید منجر شده است. طول عمر این کانالیست ۱۲۰هزار کیلومتر یا پنج سال است. در انتها مونسان از معاون وزارت صنعت در امور صنایع درخواست کرد که استفاده از کاتالیست به‌منظور کاهش آلودگی هوا و کمک به محیط زیست اجباری شود. در ادامه دکتر هاشم یکه‌زارع، مدیرعامل گروه صنعتی ایران‌خودرو، سخنان خود را با تأکید بر اینکه باید برای درآمدزایی به تولید اتکا داشته باشیم تا نیاز به پول حاصل از فروش نفت کم شود، شروع کرد.

یکه‌زارع گفت: برای جذب سرمایه باید مسیر سرمایه‌گذاری شیب حداقلی داشته باشد که سرمایه‌گذار هرچه راحت‌تر بتواند سرمایه گذاری کند. نباید گران‌ترین زمین و گران‌ترین انرژی در اختیار واحدهای صنعتی قرار گیرد. مدیرعامل ایران‌خودرو با اشاره به قرارداد با پژو گفت: قرارداد ایران‌خودرو و پژو یکی از بهترین قراردادهای پسابرجامی به شمار می‌رود. ما در قرارداد با طرف خارجی بر چند اصل مهم پافشاری کردیم؛ نخست اینکه تولید محصولات پژو باید با داخلی‌سازی ۷۰ درصدی در ایران انجام شود. این اقدام به‌منظور کمک به صنعت قطعه‌سازی انجام شده و در تفاهمی که با پژو داشتیم، حضور قطعه‌سازان ایرانی در بازار پژو در الجزایر میسر شود.

درحال‌حاضر پژو ۲۰۰۸ داخل کشور تولید می‌شود و پژو ۳۰۱ در سال آینده وارد چرخه خواهد شد. ۳۰۱ اولین خودرویی خواهد بود که تولید آن با داخلی‌سازی ۵۰ درصد آغاز خواهد شد.

به گفته یکه‌زارع، تولید کاتالیست در قم با همت مهندس مونسان به بهره‌برداری رسیده و در آینده سرمایه‌گذاری‌های دیگری در قطعه‌سازی نیز در قم انجام می‌شود. یکه‌زارع در انتهای صحبت‌های خود به این نکته اشاره کرد که هر شخص سرمایه‌گذاری بخواهد وارد صنعت قطعه‌سازی شود، ایران‌خودرو از آن حمایت می‌کند. به‌طوری‌که ایران‌خودرو تضمین می‌کند که تا پنج سال مشتری قطعاتش باشد و آن را حمایت کند.

یادداشت

پسازلزله و بافت‌های فرسوده

کبری عباسی . پژوهشگر

● توجه به چند موضوع، تمرکز دولت دوازدهم بر موضوع استحکام‌بخشی و مقاوم‌سازی بناهای شهری و نوسازی بافت‌های فرسوده را به‌عنوان یک پروژه و مهم نشان می‌دهد؛ یکی اینکه با توجه به سیاست شکست‌خورده مسکن مهر به‌عنوان یک پروژه هیجانی، پوپولیستی و بدون پیش‌مطالعات لازم، دولت ترجیح می‌دهد هسته فرسوده درون شهرها، زمین اصلی هر نوع برنامه و سیاست عرضه مسکن قرار گیرد. از وجه دیگر، در واقع وزارت راه‌وشهرسازی تشخیص داده احیای شهرها از درون و حاشیه، به مقاوم‌سازی بافت‌های فرسوده و ناایمن در برابر خطرات ناشی از زمین‌لرزه که این روزها خبرسازترین موضوع روز جامعه است، منجر خواهد شد. آمارهای رسمی وزارت راه‌وشهرسازی نشان می‌دهد درحال‌حاضر دست‌کم ۱۹میلیون نفر از جمعیت ۸۰میلیون‌نفری ایران در بافت‌های فرسوده و سکونتگاه‌های غیررسمی ساکن هستند. اسکان حدود ۲۴ درصد از جمعیت کشور در بناهای ناایمن، دلیل بعدی توجه خاص دولت به این مقوله است. افزایش حدود دو برابری این جمعیت بدمسکن در ۱۵ سال اخیر، با وجود اجرای پروژه‌های مسکن چندمیلیونی در این سال‌ها، وخامت اوضاع را در این حوزه بیشتر نشان می‌دهد. توجه به کیفیت زندگی و رفاه سکونتی در بافت به‌جای نگاه صرف به بحث کمیت مسکن و تعداد پروژه‌ها و تیراژ ساخت‌وسازهای مسکونی جدید، دلیل دیگری برای اهمیت موضوع از نظر دولت عنوان شده است. مهار مؤثر بحران‌های اجتماعی، اقتصادی و زیست‌محیطی در هسته فرسوده شهرها، اهمیت مقوله را نمایان‌تر می‌کند؛ اما از حیث فرهنگی، بازگشت به هویت واقعی به‌عنوان خاستگاه ذاتی بشر، در این سیاست دیده می‌شود. ضمن اینکه از دید اقتصاد کلان، مناطق فرسوده دارای مفهوم بهره‌وری بوده و از بعد اقتصاد خرد نیز اماکنی هستند که با ارزان‌ترین قیمت می‌توان زندگی امن همراه با خدمات زیربنایی موجود را در آنها ایجاد کرد. یکی از اقدام دولت که اهمیت موضوع سروسامان‌دادن به بافت‌های فرسوده را از نظر شخص حسن روحانی نشان می‌دهد، انتصاب اکبر ترکان به سمت «مشاور رئیس‌جمهور در امور هماهنگی نوسازی بافت‌های فرسوده شهری» در چند هفته اخیر از سوی او بوده است. این سمت که در دولت‌های قبل سابقه نداشته، شاید نشان از دغدغه رئیس‌جمهور به‌ویژه در شرایط بی‌سابقه زمین‌لرزه‌های اخیر است تا علاوه بر وزارت راه‌وشهرسازی، عباس آخوندی شخصا گزارش‌های هماهنگی بین دستگاه‌های ذی‌ربط به‌خصوص وزارت راه‌وشهرسازی، شهرداری‌ها، سازمان‌های نظام مهندسی ساختمان و بخش‌های خصوصی را رصد کند تا بلکه با حذف موانع موجود، روند نوسازی بافت‌های فرسوده کشور ساماندهی و تسهیل شود. هرچند شائبه تثبیت اهمیت‌دادن به موضوع در وضعیت بحران‌زده ساختمان‌های کشور در وضعیت زلزله‌های اخیر از سوی دولت دوازدهم در اذهان جامعه یا زمینه‌سازی برای معرفی ترکان به‌عنوان وزیر مسکن در زمان معرفی کابینه پیشنهادی به مجلس در صورت تفکیک وزارت راه‌وشهرسازی به دو وزارتخانه نیز دور از ذهن نیست؛ اما هرچه باشد اگر ماحصل این انتصاب مؤثر واقع شود، انتظارات را به کفایت برآورده می‌کند. از طرف دیگر، کارشناسان حوزه مسکن نیز به اهمیت نوسازی بافت‌های فرسوده در قالب تأمین مسکن اقشار کم‌درآمد اذعان داشته و به نحوی رونق بازار مسکن و صنعت ساختمان را در نوسازی این مناطق از شهرها می‌بینند. در سال‌های اخیر به دلیل سیاست‌های پولی ضدتورمی در اختصاص اعتبارات مصوب، اجرای برنامه‌های وزارت راه‌وشهرسازی در حوزه خروج از رکود بخش مسکن و نوسازی بافت‌های فرسوده با بن‌بست مواجه شده و دولت عملا نتوانسته به اهداف خود در رونق و تحریک تقاضای بازار مسکن دست یابد. چنانکه به دلیل همسویی نظام بانکی در تأمین مالی بخش مسکن، اجرای برنامه‌های مدون در این حوزه مانند «طرح مسکن اجتماعی» را با وجود پشتوانه‌های قانونی اجرای این برنامه‌ها نظیر قانون ساماندهی و حمایت از تولید و عرضه مسکن، قانون حمایت از احیا، نوسازی و بهسازی بافت‌های فرسوده و ناکارآمد شهری و قانون برنامه ششم توسعه، با مشکل مواجه کرده است. بنابراین رونق ساخت‌وساز در بافت‌های فرسوده نیز از این قاعده مستثنا نبوده و با وجود حمایت شهرداری کلان‌شهرها از نوسازی بافت‌های فرسوده در قالب اعطای بسته‌های تشویقی و تخفیف عوارض مختلف، اعطانشدن تسهیلات بانکی باعث کاهش انگیزه مشارکت سازندگان و ساکنان در نوسازی این بافت‌ها شده است. عواملی مانند محلیت ضعیف، مشکلات فرهنگی و نیز نازیبایی بصری در این مناطق، باعث شده تا میزان سوددهی ساخت‌وساز و نوسازی در آنها کمتر باشد و سازندگان تمایلی به سرمایه‌گذاری در این محلات نداشته باشند؛ به‌طوری‌که حتی سیاست‌های تشویقی نظیر صفرکردن عوارض دریافتی از صدور پروانه و سایر بسته‌های تشویقی هم آن‌چنان چاره‌ساز نبوده است. به‌هرحال، باید منتظر شد و دید سیاست‌های کلان و فرادستی به این موضوع چندوجهی که اولویت دولت دوازدهم در وزارت راه‌وشهرسازی است، سروسامان خوبی خواهد داد یا خیر.